

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 72/02-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť A. C., bytom B., vo veci porušenia jeho základných práv nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 319/93 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. C. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. mája 2002 doručené podanie A. C., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť“, v ktorom sťažovateľ namietal porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 319/93.

Keďže podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vrátane náležitosti spočívajúcej v povinnosti

pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, vyzval ústavný súd sťažovateľa, aby predmetné nedostatky podania v lehote do 15 dní od doručenia výzvy odstránil. Z doručky dodacej pošty vyplýva, že výzvu ústavného súdu prevzal sťažovateľ 5. júna 2002. Do dňa neverejného zasadnutia senátu ústavného súdu, na ktorom tento predbežne prerokoval návrh sťažovateľa na začatie konania, ústavnému súdu nebola doručená žiadna odpoveď sťažovateľa na jeho výzvu.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právníkom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 50 zákona o ústavnom súde musí sťažnosť podľa čl. 127 ústavy okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať okrem iného aj označenie základného práva alebo slobody, ktorých porušenie sa namieta.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Návrhy, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože bol sťažovateľ podrobne poučený o nedostatkoch svojho podania a tieto neodstránil ani v lehote, ktorú mu ústavný súd určil, rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohoto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2002